

dette fremsattes i Folketinget, som vedtog det med nogle faa Ændringer, der vedrører Udvidelsen af det Omraade, Loven omfatter, idet Landbrug og Skovbrug jo nu kan anses repræsenterede ved de to store Repræsentationer. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling og Fremme.

Dalsgaard: Saa vidt jeg ved, er det almindelig anerkendt saavel blandt Arbejdere som i Arbejdsgiverkredse, at Den faste Voldgiftsret, som vi fik i 1910 til at dømme i Stridigheder mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, har virket særdeles tilfredsstillende. Den har vundet Tillid hos begge Parter, og det var jo ogsaa Betingelsen for, at den kunde komme til at udøve en gavnlig og heldig Virksomhed. Den har da ogsaa øvet en ret betydelig Virksomhed. Af et Bilag til Folketingsudvalgets Betænkning ser man saaledes, at Voldgiftsretten i Aarenes Løb har haft 274 Sager under Behandling; deraf er 188 blevet afgjort ved Voldgiftskendelse, 48 er blevet forligt i forberedende Retsmøder, 36 Sager er blevet taget tilbage, og 2 er endnu ikke afgjorte. Flere af disse Sager har haft ganske overordentlig stor Betydning. Det nu foreliggende Revisionsforslag er, som den højtærede Minister bemærkede, udarbejdet af en Kommission, væsentlig bestaaende af Arbejdsgivere og Arbejdere, og bygger paa de samme Principper som Forslaget fra 1910, idet kun Omraadet for Voldgiftsrettens Virksomhed er udvidet til ogsaa at omfatte Handels- og Kontorvirksomhed samt Landbrug og Gartneri — efter fremkomne Ønsker fra disse Sider. Endvidere er der foretaget enkelte andre praktiske Ændringer, som i de forløbne Aar har vist sig at kunne være ønskelige. Forslaget er vedtaget enstemmigt i Folketinget efter kun at være undergaaet enkelte ganske uvæsentlige Ændringer, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og uforandret Vedtagelse.

Jeg skal dog endnu gøre opmærksom paa, at det foreliggende Lovforslag i sin Form ikke fremtræder som en Ændring til Loven af 1910. Er det derfor ikke en Fejl, at der ikke indeholdes noget om, at denne Lov af 12. April 1910 skal falde bort, naar dette Lovforslag bliver vedtaget? Jeg synes, at man plejer at give en saadan Bestemmelse i en ny Lov, naar denne nye Lov ikke formes som en Ændring til en gammel Lov, men som en selvstændig Lov. Maaske der ogsaa burde findes en Over-

gangsbestemmelse med Hensyn til de Sager, som er optagne til Voldgiftskendelse af Voldgiftsretten efter den gamle Lov, men som endnu ikke er blevet afsluttet. Jeg vil gerne høre den højtærede Ministers Mening om dette Spørgsmaal.

Tvede: De Udtalelser, det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard) fremsatte i Begyndelsen af sin Tale med Hensyn til Betydningen af Den faste Voldgiftsret, kan jeg ganske tiltræde. Jeg ønsker herfra at udtale, at det er et meget betydeligt Arbejde, som paalægges de Borgere, der indtager Sæde som Dommere i Den faste Voldgiftsret. Thi det maa erindres, at det er Folk ude fra Livet, der har andet at tage Vare, men som maa anvende mange Timer af deres Dagsgerning i Den faste Voldgiftsret.

Den faste Voldgiftsret har udfyldt et tidligere Savn og arbejder godt ved at dømme i de Overenskomststridigheder, der opstaar under Overenskomsters Varighed. For saa vidt mener jeg, at man alle kan være fuldt ud tilfreds med Den faste Voldgiftsret, men der er jo i den senere Tid kommet en Del Kritik frem, ikke over selve Voldgiftsretten og dens Domme, men over, at dens Domme ikke efterleves. Den faste Voldgiftsret er jo dog en Domstol, der er oprettet ved Lov, og hvis Kendelser derfor ogsaa bør efterleves lige saa fuldt som enhver anden Domstols Kendelser. Nu er der nedsat en Kommission for at overveje, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til det af mig nys berørte Punkt, og det er meget ønskeligt, at man meget snart kommer til et Resultat herom, for Voldgiftsretten vil miste en væsentlig Del af sin Betydning, naar den, der dømmes, kan sidde Kendelserne overhørig.

Det foreliggende Lovforslag er, som det blev nævnt, udarbejdet af Arbejdsgivere og Arbejdere, og naar disse to Parter har fundet sig til Rette om Lovforslaget, skønner jeg ogsaa, at det er rigtigt, at man herfra tager det, saaledes som det er kommet, og lader dem arbejde videre paa det Grundlag, som det nu vil blive. Jeg vil dog gøre en Bemærkning med Hensyn til en Ændring, som Folketinget har foretaget. Folketinget har jo forandret Bestemmelserne i § 1, som den højtærede Indenrigsminister nævned, men derved er vistnok overset, at der er kommet en Uoverensstemmelse ind mellem 1ste og 2det Stykke af § 1. Kommissionen, der har udarbejdet Lovforslaget, havde fastsat, at de to Parter, Arbejdsgiverfor-